

книгы-ты на брата ми? — Не му съмь гы врыжлъ еще. — До кога мыслите да гы държите (garder)? — Мыслѣж да гы дръжѣж до иду-щѣж-тѣж сѣбботѣж. — Мѣрите ли да дръжите кони ми? — Мѣрѣж да го дръжѣж, догдѣ ся врыне баща ви. — Очистихте ли ножи ми? — Не фтасахъ еще (je n'ai pas encore eu le temps), нѣ щѣ го (mais je vais le) направѣж той си чясъ. — Запалихте ли (alarmer) огънь? — Не еще, щѣ (je vais) запалѣж сега завчясъ. — Зачто не работѣх-те? — Немогохъ еще. — Какво имяхте да правите? — Имахъ да чистѣж чергѣж-тѣж си, и да крѣпѣж ленены-ты си чюрапы. — Мѣрите ли да си продадете дрехѣж-тѣж? — Искамъ да ѣж дръжѣж, зачто-то ми трѣбува. — Вмѣсто да ѣж дръжите, по-добрѣ щете сторите да ѣж продадете. — Продавате ли си кони-ты? — Не гы продавамъ. — Вмѣсто да гы дръжите, по-добрѣ щете сторите да гы продадете. — Гръжи ли прѣятель ви сѣнника си? — Дръжи го, нѣ вмѣсто да го дръжи (garder), по-добрѣ ще стори да го продаде, зачто-то е овехтѣлъ (usé). — Дѣре ли сынъ ви книгѣж-тѣж си? — Дѣре ѣж, нѣ злѣ прави (il a tort de le faire), зачто-то вмѣсто да ѣж дѣре по-добре ще стори да ѣж чете.

УРОКЪ 48-ый. QUARANTE-HUITIÈME LEÇON.

Ошхождамъ си, шрыгамъ.

S'en aller (Ур. 43).*

Кога щете си идете?

Quand vous en irez-vous?

Щѣж си идѣж слѣдѣж малко.

Je m'en irai bientôt.

Тоя си чясъ.

Tout à l'heure.

Ще си иде сега завчясъ.

Il s'en ira tout à l'heure.

Щемъ си идемъ утрѣ.

Nous nous en irons demain.

Щешъ си идешъ веднага

Tu t'en iras sur le champ.

Кога, кога-шо.

Lorsque (сѣжзѣ).

Ставамъ.

Devenir 2 (Ур. 44).*

Что щете станете, ако си загу-бите пары-ты?

Que deviendrez-vous, si vous per-
drez votre argent?

Не знаѣж, что щѣж станѣж.

Je ne sais pas ce que je deviendrai.

Что ще стане?

Que deviendra-t-il?

Что щемъ станемъ?

Que deviendrons-nous?

Что щѣтъ станѣтъ?

Que deviendront-ils?

Не знаѣж, что щѣтъ станѣтъ.

Je ne sais pas ce qu'ils devien-
dront.